

U 36/2014 vp

**Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (*jätedi-
rektiivien muuttaminen*)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 2 päivänä heinäkuuta 2014 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY, kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY, romuajo-

neuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2014

Ympäristöministeri *Ville Niinistö*

Ympäristöneuvos Riitta Leinen

EUROOPAN KOMISSION EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI ERÄIDEN JÄTEALAN DIREKTIIVIEN MUUTTAMISESTA (JÄTEDIREKTIIVIEN MUUTTAMINEN)**1 Yleistä**

Euroopan komissio antoi 2 päivänä heinäkuuta 2014 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY (jäljempänä *jätedirektiivi*), pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY (jäljempänä *pakkausjätedirektiivi*), kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY (jäljempänä *kaatopaikkadirektiivi*), romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY (jäljempänä *romuajoneuvodirektiivi*), paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY (jäljempänä *paristodirektiivi*) ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU (jäljempänä *SER-direktiivi*) muuttamisesta (COM(2014) 397 final).

Ehdotus vastaa jätedirektiivissä, pakkausjätedirektiivissä ja kaatopaikkadirektiivissä komissiolle asetettuun veloitteeseen tarkastella uudelleen mainittujen direktiivien jätehuoltotavoitteita.

Ehdotus on osa komission samanaikaisesti julkaisemaa ns. kiertotalouspakettia, johon sisältyy direktiiviehdotuksen lisäksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetut seuraavat tiedonannot: Kohti kiertotaloutta: jätteetön Eurooppa (COM(2014)398), Vihreä toimintasuunnitelma PK-yrityksille — Ympäristöhaasteiden kääntäminen liiketoimintamahdollisuuksiksi (COM (2014) 440), Rakennusalan resurssitehokkuuden parantaminen (COM (2014) 445) ja Vihreän työllisyyden aloite: Vihreän talouden työllistämismahdollisuuksien hyödyntäminen (COM (2014) 446). Lisäksi komissio voi antaa vielä kokonaisuuteen liittyvän tiedonannon Kestävä ruoka -teemasta.

Ehdotus on EU:n 2020-strategian ja erityisesti sen lippulaiva-aloitteen "Resurssiteho-

kas Eurooppa" jatkotoimi. Se liittyy läheisesti myös resurssitehokkuutta koskevaan etenemissuunnitelmaan ja sen raaka-ainealoitteeseen. Sen avulla pyritään osaltaan saavuttamaan seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetut EU:n yhteisiin ympäristöä ja jätteitä koskevat tavoitteet.

Lisäksi Euroopan korkean tason resurssitehokkuusfoorumi (EREP) on kehottanut ryhtymään toimiin siirtymiseksi kohti kiertotaloutta, joka perustuu aiempaa suuremmassa määrin uudelleenkäyttöön sekä korkeatasoiseen kierrätykseen ja huomattavasti vähemmässä määrin primaariraaka-aineisiin.

2 Ehdotuksen tavoite

Ehdotuksen tavoitteena on erityisesti parantaa resurssitehokkuutta edistämällä jätehierarkian mukaisesti jätteiden synnyn ehkäisyä ja jätteiden hyödyntämistä raaka-aineena. Ehdotuksen tavoitteena on lisäksi yksinkertaistaa EU:n jätelainsäädäntöä muun muassa selkeyttämällä tavoitteisiin liittyviä menetelmiä ja keskeisiä määritelmiä, parantaa seurantaa kehittämällä jätetilastojen laatua sekä edistää parhaita käytäntöjä jätehuollossa muun muassa varmistamalla laajennetun tuottajavastuun järjestelmien vähimmäistaso.

Edellisten lisäksi tavoitteena on edistää kierrätysinnovaatioita, lisätä kestävää kasvua ja luoda työpaikkoja alhaisilla kustannuksilla ja parantaa samalla ympäristön tilaa.

3 Ehdotuksen sisältö**3.1 Pääasiallinen sisältö**

Komission mukaan ehdotuksen tärkeimmät muutokset, joilla asetettaisiin tarvittavat puit-

teet jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskeville jäsenvaltioiden politiikoille ja lainsäädännölle ovat seuraavat:

- määritelmien yhdenmukaistaminen ja tarpeettomien oikeudellisten vaatimusten poistaminen;
- raportointivaatimusten yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen;
- varhaisvaroitusjärjestelmän käyttöönotto kierrätystavoitteiden saavuttamisen seurannassa;
- laajennetun tuottajan vastuun vähimmäistoimintaedellytysten käyttöönotto;
- yhdyskuntajätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä (70 prosenttia vuoteen 2030 mennessä) koskevien tavoitteiden kiristäminen;
- pakkausjätteen uudelleenkäytön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden kiristäminen;
- muun kuin jäännösyhdyskuntajätteen kaatopaikalle sijoittamisen rajoittaminen vuoteen 2030 mennessä;
- säädösten mukauttaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklaan (säädösvallan siirtäminen komissiolle) ja 291 artiklaan (täytäntöönpanovallan siirtäminen komissiolle).

3.2 Muutosehdotusten yksityiskohtainen käsittely

Ehdotukseen sisältyy ehdotukset kuuden eri jätealan direktiivin muuttamiseksi seuraavasti:

- 1 artikla sisältää ehdotukset jätedirektiivin muuttamiseksi;
- 2 artikla sisältää ehdotukset pakkausjätedirektiivin uudistamiseksi (muutetaan 3, 6, 11, 12, 17, 19—21 artiklaa sekä lisätään direktiiviin uusi 3 a, 6 a ja 21 a artikla);
- 3 artikla sisältää ehdotukset kaatopaikkadirektiivin muuttamiseksi (muutetaan 2, 5, 11, 12, 15—17 artiklaa ja lisätään direktiiviin uusi 5 a ja 17 a artikla);
- 4 artikla sisältää ehdotukset romuajoneuvodirektiivin muuttamiseksi (muutetaan 9 artiklaa);
- 5 artikla sisältää ehdotukset paristodirektiivin muuttamiseksi (muutetaan 22 ja 23 artiklaa);

— 6 artikla sisältää ehdotukset SER-direktiivin muuttamiseksi (muutetaan 16 ja 21 artiklaa);

— 7 artikla sisältää edellä mainittujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä velvoitteet.

Seuraavassa tarkastellaan direktiivien muutosehdotuksia viittaamalla muutettavan direktiivin asianomaiseen kohtaan.

Määritelmät (jätedirektiivin 3 artikla, pakkausjätedirektiivin 3 artikla, kaatopaikkadirektiivin 2 artikla)

Ehdotuksella yhdenmukaistettaisiin pakkausjätedirektiivin ja kaatopaikkadirektiivin määritelmät jätedirektiivin vastaavien määritelmien kanssa. Jätedirektiiviin lisättäisiin yhdyskuntajätteen, elintarvikejätteen sekä pienten laitosten ja yritysten määritelmät. Lisäksi siihen siirrettäisiin osin muutettuna rakennus- ja purkujätteen, materiaalin hyödyntämisen sekä maantäytön määritelmät ehdotuksella kumottavasta tavoitteiden laskentamenetelmistä koskevasta komission päätöksestä 2011/753/EU. Nykyisen jätedirektiivin hyödyntämisen ja kierrätyksen määritelmät säilyisivät ennallaan.

Yhdyskuntajätteiksi katsottaisiin ehdotuksen mukaan kotitalousjäte ja sitä luonteeltaan ja koostumukseltaan muistuttavat vähittäiskaupan, pienten yritysten, toimistorakennusten ja laitosten jätteet, jotka kunnat tai niiden puolesta toimiva taho kerää. Ehdotus eroaa jäteluettelosta annetun komission päätöksen 2000/532/EY mukaisesta yhdyskuntajätteen määritelmästä erityisesti sen osalta, että jätettä keräävä taho vaikuttaisi yhdyskuntajätteen määrittelyyn.

Elintarvikejätteellä tarkoitettaisiin elintarviketta (syötäväksi kelpaamattomat osat mukaan lukien), joka on pudonnut pois elintarvikeketjusta, lukuun ottamatta materiaali- käyttöön siirrettyjä elintarvikkeita, kuten biopohjaiset tuotteet tai eläinten rehu, tai uudelleen jakeluun toimitettuja elintarvikkeita.

Maantäytön määritelmää ehdotetaan täsmennettäväksi muun muassa siten, että jätteen käyttö rakentamistarkoituksiin ja maanottamiseen uudestaan viljelykäyttöön katsottaisiin maantäytöksi. Määritelmän mukainen maantäyttö on direktiivin mukaan jätteen

hyödyntämistä materiaalina, mutta ei kierräystä.

Materiaalin hyödyntämisellä tarkoitettaisiin jätedirektiivin tavoitteiden laskentamenetelmiä koskevan komission päätöksen 2011/753/EU mukaisesti mitä tahansa hyödyntämistä, lukuun ottamatta energian hyödyntämistä ja uudelleenkäsitellyä materiaali, jota käytetään polttoaineena. Materiaalin hyödyntämisen määritelmä olisi siten jätedirektiivin mukaista hyödyntämisen määritelmää suppeampi, mutta laajempi kuin kierrätyksen määritelmä. Määritelmää tarvittaisiin täsmentämään 11 artiklassa rakennus- ja purkujätteelle asetettua materiaalien hyödyntämistavoitetta.

Pakkausjätedirektiiviin sisältyvää *pakkausjätteen* määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että pakkausjätteellä tarkoitettaisiin pakkauksia ja pakkausmateriaalia, joka on jätedirektiivin määritelmän mukaista jätettä. Määritelmästä poistettaisiin nykyisessä määritelmässä oleva tuotannon jäännöstuotteita koskeva ulosrajaus.

Kaatopaikkadirektiiviin ehdotetaan lisättäväksi uusi *jäännösjätteen* määritelmä. Jäännösjätteellä tarkoitettaisiin hyödyntämistomesta, kierrätys mukaan luettuna, aiheutunutta jätettä, jota ei voida enää hyödyntää ja joka on näin ollen loppukäsiteltävä.

Tavoitteet jätteen kierrätykselle ja niiden laskentamenetelmät (jätedirektiivin 6 artiklan 3 kohta ja 11 artikla, pakkausjätedirektiivin 6 artikla)

Voimassa olevan jätedirektiivin mukaista *yhdyskuntajätteen* tiettyjä jätelajeita koskevaa *kierrätystavoitetta* ehdotetaan selvennettäväksi siten, että tavoite koskisi kaikkea yhdyskuntajätettä ja että luovuttaisiin nykyisestä neljästä vaihtoehtoisesta laskentatavasta tavoitteen toteutumisen seuraamiseksi. Tavoitetta ehdotetaan kiristettäväksi siten, että tavoite olisi 50 prosenttia vuonna 2020 ja 70 prosenttia vuonna 2030. Kierrätysasteen laskentatapaa täsmennettäisiin siten, että kierrätetyksi jätteeksi laskettaisiin lopulliseen uudelleenkäytön valmistelu- tai kierrätysprosessiin syötetyn jätteen määrä kuitenkin niin, että määrästä vähennettäisiin prosessista epäpuhtauksien vuoksi poistetun sellaisen materiaalin määrä, joka ei päädy kierrätykseen.

Voimassa olevan jätedirektiivin 11 artiklan 2 b alakohtaan sisältyvä *tavoite rakennus- ja purkujätteen materiaalina hyödyntämiselle* säilyisi ennallaan, mutta hyödyntämisasteen laskentatapaa ehdotetaan vastaavia muutoksia kuin yhdyskuntajätteen kierrätysasteen laskennalle.

Pakkausjätedirektiivin mukaisia *pakkausjätteen kierrätystavoitteita* ehdotetaan kiristettäväksi seuraavasti:

pakkausmateriaali	nykyinen tavoite paino-%	ehdotus v. 2020 paino-%	ehdotus v. 2025 paino-%	ehdotus v. 2030 paino-%
kaikki pakkaukset	55	60	70	80
muovi	22,5	45	60	—
puu	15	50	65	80
rautametalli	50	70	80	90
alumiini		70	80	90
lasi	60	70	80	90
paperi ja kartonki	60	85	90	—

Kierrätysasteiden laskentamenetelmää ehdotetaan muutettavaksi samaan tapaan kuin yhdyskuntajätteen ja rakennus- ja purkujätteitä koskevien tavoitteiden laskentaa siten, että jatkossa kierrätetystä jätemäärästä tulisi vähentää lopullisesta kierrätysprosessista epäpuhtauksien vuoksi poistettavan materiaa-

lin määrä. Komposiittipakkauksissa olevien eri materiaalien määrä olisi otettava huomioon erikseen kunkin pakkausmateriaalin osalta.

Jätedirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa täsmennettäisiin, että jätettä, joka on lakannut olemasta jätettä, pidettäisiin kierrätettynä,

ellei materiaaleja ole tarkoitettu käytettäväksi polttoaineena tai, lukuun ottamatta rakennus- ja purkujätteestä saatua kiviainesta, maantäyttöaineena.

Jätteen syntymisen ehkäiseminen (jätedirektiivin 9 artikla, pakkausjätedirektiivin 6 artiklan 12 kohta)

Jätedirektiivissä velvoitettaisiin jäsenvaltiot toteuttamaan asianmukaisia jätteen syntymistä ehkäiseviä toimenpiteitä. Euroopan ympäristökeskuksen tulisi vuosittain julkaista kertomus jäsenvaltioiden ja unionin edistymisestä jätteen syntymisen ehkäisyssä. Direktiiviin lisättäisiin uusi velvoite jäsenvaltioille ryhtyä toimiin elintarvikejätteen määrän vähentämiseksi koko elintarvikeketjussa. Tavoitteena olisi elintarvikejätteen määrän vähentäminen 30 prosentilla 1.1.2017—31.12.2025 välisenä aikana. Komission tulisi 31.12.2017 mennessä säätää tavoitteen toteutumisen seuranta-menettelyistä. Jäsenvaltioiden tulisi sisällyttää jätteen syntymisen ehkäisemistä koskeviin suunnitelmiinsa erityiset toimet ruokajätteen määrän vähentämiseksi.

Pakkausjätedirektiiviin lisättäisiin uusi velvoite jäsenvaltioille toteuttaa tarvittavia toimia pakkausten suunnittelun edistämiseksi siten, että vähennettäisiin niiden ympäristövaikutuksia ja edistettäisiin jätteen synnyn ehkäisyä.

Tuottajavastuu (jätedirektiivin 8 artikla)

Jätedirektiiviin lisättäisiin laajennetun tuottajan vastuun määritelmä ja vähimmäisvaatimukset, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava laajennettua tuottajan vastuuta kehittäessään ja soveltaessaan. Laajennetulla tuottajan vastuulla tarkoitettaisiin tuottajan toiminnallista ja/tai taloudellista vastuuta tuotteesta laajennettuna tuotteen elinkaaren kuluttajavaiheen jälkeiseen vaiheeseen (jätevaiheeseen). Vähimmäisvaatimuksiin sisältyisivät muun muassa eri toimijoiden selkeä vastuiden määrittely, mitattavissa olevat tavoitteet, tiedottaminen, raportointimenettely, vaatimukset tuottajien rahoitusosuuksille, kuten täysi kustannusten kattavuus, tuottajavastuuta koskevan tunnustamismenettelyn käyttöönot-

to sekä rangaistus- seuranta- ja valvontakeinojen vahvistaminen.

Biojätteen erilliskeräys (jätedirektiivin 22 artikla)

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden tulisi vuoteen 2025 mennessä varmistaa biojätteen erilliskeräys jättemateriaalien likaantumisen minimoimiseksi.

Jätteen kaatopaikkakäsittelyn rajoittaminen (kaatopaikkadirektiivin 5 artikla)

Kaatopaikkadirektiiviin ehdotetaan lisättäväksi kielto jäsenvaltioille sallia vuodesta 2025 lähtien kierrätyskelpoisen jätteen (johon sisältyy paperi, kartonki, muovi, metalli, lasi) ja biohajoavan jätteen sijoittaminen kaatopaikalle. Tavanomaisen jätteen kaatopaikalle sijoitettavan jätteen määrä saisi vuonna 2025 olla enintään 25 prosenttia edellisestä vuonna syntyneestä yhdyskuntajätteen määrästä. Vuoden 2030 alusta lukien jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että tavanomaisen jätteen kaatopaikalle hyväksytään ainoastaan jäännösjätteitä ja että näille kaatopaikoille sijoitettavien jätteiden yhteismäärä on enintään viisi prosenttia edellisen vuoden aikana syntyneen yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä. Komissio velvoitettaisiin vuoteen 2025 mennessä tekemään lainsäädäntöehdotus vuotta 2030 koskevasta oikeudellisesti sitovasta kaatopaikoille sijoitettavan jätteen määrän vähentämistä koskevasta tavoitteesta.

Hyväksymismenettelyt (jätedirektiivin 24 ja 26 artikla)

Jätedirektiivin mukaisia luvanvaraisuutta koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vaarallisten jätteiden keräystä ja kuljetusta ei voitaisi rajata lupavelvollisuudesta rekisteröintimenettelyn piiriin.

Rekisteröintiä koskevia säännöksiä muutettaisiin siten, että jäsenvaltiot voisivat rajata jätteen kuljettajien rekisteröintimenettelyn ulkopuolelle pienet laitokset ja yritykset, jotka kuljettavat hyvin pieniä määriä vaaratonta jätettä. Pienillä laitoksilla ja yrityksillä tarkoitettaisiin laitoksia, joissa on alle 250 työntekijää ja joiden liikevaihto on enintään

50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa. Komissio määritteli täytäntöönpanoasetuksella, mitä tarkoitetaan hyvin pienillä määrillä jätettä.

Seuranta ja valvonta (jätedirektiivin 35 artikla)

Jätedirektiiviin ehdotetaan lisättäväksi uusi vaatimus, jonka mukaan vaarallisen jätteen käsittelijöiden, kerääjien, kuljettajien ja välittäjien sekä vaarallisen jätteen tuottajien tulisi raportoida viranomaiselle vuosittain tuottamistaan, käsittelemistään, kuljettamistaan, keräämistään tai välittämistään vaarallisista jätteistä. Nykyisen direktiivin ja Suomen lainsäädännön mukaan tiedot on toimitettava viranomaiselle pyydettyä. Vaarallisista jätteistä ja tarpeen mukaan muista jätteistä olisi pidettävä valtakunnallista rekisteriä.

Jäsenvaltioiden raportointi komissiolle (jätedirektiivin 37 artikla, pakkausjätedirektiivin 12 artikla, kaatopaikkadirektiivin 15 artikla, romuajoneuvodirektiivin 9 artikla, paristodirektiivin 22 artikla, SER-direktiivin 15 artiklan 5 kohta)

Jäsenvaltioihin kohdistettavia raportointivelvollisuuksia ehdotetaan kaikkien ehdotukseen sisältyvien direktiivien osalta kevennettyä luopumalla velvollisuudesta toimittaa komissiolle kolmen vuoden välein kertomus direktiivien täytäntöönpanosta.

Jäsenvaltiot velvoitettaisiin toimittamaan komissiolle vuosittain tiedot, jotka ovat tarpeen direktiiveissä säädettyjen ruokajätteen määrän vähentämistä, jätteen kierrätystä ja hyödyntämistä sekä kaatopaikalle sijoittamista koskevien tavoitteiden toteutumisen seuraamiseksi. Jätedirektiivin mukaisissa raporteissa olisi eriteltävä kierrätetyn, uudelleen käyttöön valmistellun sekä maantäyttöön toimitetun ja muutoin materiaalina hyödynnetyn jätteen määrä. Komissiolle toimitettavien tietojen tulisi olla kolmannen tahon todentamia ja niihin tulisi liittää laaduntarkastusraportti. Paristodirektiivin mukaiset raportointivelvollisuudet säilyisivät kuitenkin ennallaan.

Varhaisvaroitussjärjestelmä (jätedirektiivin 11 a artikla ja liite VIII, pakkausjätedirektiivin 6 a artikla, kaatopaikkadirektiivin 5 a artikla)

Jätedirektiiviin, pakkausjätedirektiiviin ja kaatopaikkadirektiiviin ehdotetaan lisättäväksi uusi varhaisvaroitussjärjestelmää koskeva säännös. Ehdotuksen mukaan komissio tarkastelisi kolme vuotta ennen säädettyjen ruokajätteen määrän vähentämistä, jätteen kierrätystä ja kaatopaikkakäsittelyn vähentämistä koskevien tavoitteiden määräämää kunkin jäsenvaltion edistymistä tavoitteiden saavuttamiseksi. Jos tavoite näyttäisi jäsenvaltiossa jäävän saavuttamatta, olisi jäsenvaltion esitettävä kuuden kuukauden kuluessa komission kertomuksen julkaisemisesta komissiolle suunnitelma, jossa on yksityiskohtaiset tiedot toimenpiteistä, jotka jäsenvaltion aikoo toteuttaa tavoitteiden saavuttamiseksi. Suunnitelmassa olisi otettava huomioon komission yksilöidyt suositukset, jätedirektiivin liitteessä VIII vahvistetut toimenpiteet tai muut asianmukaiset toimenpiteet. Jätedirektiivissä asetettujen tavoitteiden osalta jäsenvaltio voisi myös pyytää lisää aikaa enintään kolme vuotta tavoitteiden saavuttamiseksi. Komissio voisi hyväksyä tai hylätä suunnitelman ja esitetyn lisäaikapyynnön.

Jätesuunnitelmat (jätedirektiivin 28 ja 29 artikla)

Jätedirektiivin säännöksiä jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen synnyn ehkäisyä koskevien ohjelmien sisältövaatimuksista ehdotetaan täydennettäväksi velvollisuudella sisällyttää suunnitelmaan merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältäviä jätteitä tai unionin erityislainsäädännössä säänneltyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt sekä roskaamisen välttämistä koskevat toimenpiteet. Jätteen syntymistä koskeviin ohjelmiin tulisi sisällyttää erityisiä toimenpiteitä, jotka on suunniteltu elintarvikejätteen synnyn ehkäisemiseksi.

Toimivallan siirtäminen komissiolle

Direktiiviehdotuksessa ehdotetaan, että komissiolle siirrettäisiin valta hyväksyä dele-

goituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi seuraavissa asioissa:

— *jätedirektiivi*: sivutuotteiden ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat edellytykset (5 artiklan 2 kohta, 6 artiklan 2 kohta), jäte-luettelon muuttaminen (7 artiklan 1 ja 5 kohta), jätteen käsittelyä koskevien vähimmäis-vaatimusten laatiminen (27 artikla) sekä jäte-direktiivin liitteiden (hyödyntämis- ja käsitte-lytoimien luettelo, jätteen vaaraominaisuuksien määrittely) muuttaminen (38 artikla).

— *pakkausjätedirektiivi*: liitteessä I luet-lujen pakkauksia kuvaavien esimerkkien muuttaminen (uusi 3a artikla), edellytysten määrittäminen, joiden mukaan ei sovelleta tietyissä tapauksissa 11 artiklassa esitettyjä raskasmetallien pitoisuusrajoja (11 artiklan 3 kohta) ja direktiivin soveltamista inertteihin pakkausmateriaaleihin koskevat säännökset (20 artikla).

— *kaatopaikkadirektiivi*: kaatopaikkadirek-tiivin liitteiden muuttaminen (16 artikla). Di-rektiivin liitteissä I-III on suurin osa kaato-paikkoja koskevista aineellisista vaatimuksis-ta.

Edellä mainitut säädökset annetaan voi-massa olevien säädösten mukaan valvonnan käsittävässä sääntelymenettelyssä (komitolo-giamenettely).

Lisäksi ehdotetaan tarkastelumenettelyn mukaisen komitologiakomitean perustamista täytäntöönpanosäädösten valmistelua varten esimerkiksi tavoitteiden laskentamenetelmis-tä ja elintarvikejätteen vähentämistoimenpi-teiden seurannasta.

3.3 Kansallinen täytäntöönpano (komis-sion ehdotuksen 7 artikla)

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden tulisi saattaa kaikki direktiivimuutokset voimaan kansallisessa lainsäädännössä viimeistään 12 kuukauden kuluttua direktiivin voimaan-tulosta.

3.4 Oikeusperusta

Ehdotuksella olisi sama oikeusperusta kuin muutettavaksi ehdotetuilla direktiiveillä. Mainittujen direktiivien muutosehdotuksen oikeusperusta olisi siten SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta ja pakkausjätedirektiivin

muuttamista koskevan 2 artiklan osalta SEUT-sopimuksen 114 artikla.

3.5 Toissijaisuusperiaate

Ehdotus on komission mukaan toissijai-suus- ja suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä rajoitutaan mainittujen direktiivi-en muuttamiseen ja luodaan puitteet yhteisil-le tavoitteilla samalla kun jäsenvaltioille jäte-tään vapaus päättää tarkemmista toteutusta-voista.

4 Ehdotuksen vaikutukset

4.1 Lainsäädännölliset vaikutukset

Ehdotus edellyttäisi lainsäädännöllisiä muutoksia ainakin jätelakiin (646/2011) ja jäteasetukseen (179/2012) sekä pakkauksista ja pakkausjätteistä (518/2014), sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (519/2014), paris-toista ja akuista (520/2014), kaatopaikoista (331/2013) sekä romuajoneuvoista (581/2004) annettuihin valtioneuvoston ase-tuksiin.

4.2 Taloudelliset vaikutukset

Komissio arvioi ehdotuksella olevan mah-dollisuus luoda jopa 180 000 suoraa työpaik-kaa vuoteen 2030 mennessä. Ehdotuksella arvioidaan olevan positiiviset vaikutukset EU:n jätehuolto- ja kierrätysalojen kilpailu-kyvylle sekä EU:n valmistusteollisuudelle. Ehdotus johtaisi parempaan laajennetun tuot-tajavastuun käyttöönottoon sekä vähentäisi riskejä raaka-aineiden saatavuuden ja hinto-jen osalta.

Alustavan arvion mukaan ehdotukset jät-teiden lajittelun ja kierrätyksen tehostamiseksi lisääisivät Suomessa eri toimijoille aiheutu-via kustannuksia. Viime kädessä kustannuk-set lankeaisivat kuluttajien ja jätteen tuottaji-en maksettavaksi joko lisääntyvinä jätehuol-tomaksuina tai tuotteiden hintojen nousuina. Ehdotus lisäisi todennäköisesti jonkin verran työpaikkoja myös Suomessa.

4.3 Hallinnolliset vaikutukset

Komission arvion mukaan ehdotettujen muutosten seurauksena hallinnollinen taakka

vähenee erityisesti pk-yrityksissä, vaatimukset yksinkertaistuvat ja täytäntöönpano parane.

Suomen alustavan arvion mukaan ehdotus vaarallisten jätteiden raportointivelvollisuudesta lisäisi merkittävästi yritysten ja viranomaisten hallinnollista taakkaa. Pienten laitosten ja yritysten rekisteröintivelvollisuuden helpottamista koskeva ehdotus keventäisi PK-yritysten hallinnollista taakkaa vain harvoissa poikkeustapauksissa. Varhaisvaroitustjärjestelmää koskeva ehdotus lisäisi hallinnollista taakkaa ja johtaisi työläisiin ja byrokraattisiin menettelyihin. Myös vaatimus todentaa tilastotietojen oikeellisuus kolmannela osapuolella, lisäisi yritysten hallinnollista kuormaa ja kustannuksia.

Viranomaisten hallinnollista taakkaa vähentäisi jossain määrin ehdotus luopua tietyistä komissiolle toimitettavista direktiivin täytäntöönpanokertomuksista, mutta tämän merkitys olisi vähäinen verrattuna muista ehdotuksista aiheutuvaan hallinnollisen kuorman lisäykseen.

4.4 Ympäristövaikutukset

Komission mukaan ehdotuksen välittömät myönteiset ympäristöhyödyt liittyisivät parempaan jätehuoltoon sekä merien ja muun ympäristön roskaantumisen vähenemiseen. Välillisiä myönteisiä ympäristöhyötyjä olisivat ensiöraaka-aineiden ja energian kulutuksen väheneminen ja sen seurauksena tapahtuva kasvihuonekaasupäästöjen ja ilman epäpuhtauksien väheneminen. Näiden seurauksena myös vaikutukset ihmisten terveyteen ovat komission arvion mukaan myönteisiä.

Komission arvioi merien roskaantumisen vähenevän seitsemällä prosentilla vuoteen 2020 ja 24 prosentilla vuoteen 2030 mennessä. Kasvihuonekaasupäästöt vähenisivät 443 miljoonalla tonnilla vuosina 2014—2030. Ehdotuksen seurauksena uusioraaka-aineita palautuisi talouteen nykyistä enemmän. Komission arvion mukaan kierrätetyn yhdyskunta- ja pakkausjätteen määrä yli kaksinkertaistuisi vuoden 2011 määrään verrattuna. Tämä vastaisi 10—40 prosenttia (materiaalista riippuen) koko EU:n raaka-aineen kysynnästä.

Komissio on arvioinut ehdotuksen ympäristövaikutuksia lähinnä Euroopan unionin

tasolla eikä vaikutuksia eri jäsenvaltioissa ole kovinkaan perusteellisesti tarkasteltu. Esimerkiksi kiristyvistä kierrätystavoitteista ja erilliskeräysvaatimuksista aiheutuvan jätteen kuljetuksen lisääntymisen kokonaisympäristövaikutuksia eri maissa ei ilmeisesti ole riittävästi arvioitu. Myöskään ei ole arvioitu tiukentuvien kierrätysvaatimusten vaikutusta mahdollisuuksiin saavuttaa muussa EU-lainsäädännössä asetettuja tavoitteita esimerkiksi uusiutuvien polttoaineiden käytön lisäämiseksi energiantuotannossa ja liikennekäytössä.

Komissio ei ole myöskään arvioinut ehdotetusta uudelleen käytön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden laskentamenettelmien muuttamisesta aiheutuvia vaikutuksia jäsenmaiden mahdollisuuksiin saavuttaa ehdotetut tavoitteet. Suomessa on alustavasti arvioitu, että uusi laskentamenettely voisi alentaa nykyisiä kierrätysasteita merkittävästi esimerkiksi keräyspaperin, kuitupakkausten ja biojätteen osalta.

5 Ahvenanmaan asema

Ehdotuksen päätavoitteena on ympäristönsuojelu, joka Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 10 kohdan mukaan kuuluu Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan.

6 Ehdotuksen käsittely Euroopan unionin toimielimissä

Ehdotus esiteltiin neuvoston ympäristötyöryhmässä 10 päivänä heinäkuuta 2014 ja sen käsittely aloitettiin työryhmässä 1 päivänä syyskuuta 2014.

7 Ehdotuksen kansallinen käsittely

Komission ehdotuksen kansallista käsitteilyä varten on perustettu keskeisten ministeriöiden edustajista koostuva asiantuntijaryhmä. Komission ehdotus oli keskeisten ministeriöiden ja sidosryhmien kommentoitavana 7.7.—12.8.2014. Komission ehdotus ja luonnos valtioneuvoston kirjelmäksi esiteltiin ympäristöjaoston laajan kokoonpanon kokouksessa 3.9.2014. Kirjelmä on käsitelty EU-asioiden komitean ympäristöjaoston kirjalli-

sessä menettelyssä 5.—8.9.2014. EU-ministerivaliokunta puolsi U-kirjelmässä esitettyjä toimintalinjoja kokouksessaan 12.9.2014.

8 Valtioneuvoston alustava kanta

Valtioneuvosto tukee ehdotuksen yleistä tavoitetta edistää unionin resurssitehokkuutta ja kiertotalouden päämäärien saavuttamista tehostamalla jätteen syntymisen ehkäisemiseen sekä jätteen kierrätyksen ja muun hyödyntämisen lisäämiseen tähtääviä toimia. Päämäärien saavuttamiseksi valtioneuvosto pitää aiheellisenä tarkastella uudelleen direktiiveissä asetettuja yhdyskuntajätteen ja pakkausjätteen uudelleenkäytön valmistelua ja kierrätystä (jäljempänä *kierrätys*) koskevia tavoitteita sekä kaatopaikkakäsittelyä koskevia rajoituksia ja vähennystavoitteita.

Valtioneuvosto kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että esitetyt ehdotukset kuuden jätteen direktiivin uudistamiseksi ovat hyvin laajoja ja vaikutuksiltaan merkittäviä ja että niiden täytäntöönpano jäsenvaltioissa vaatii runsaasti myös laintasoisia muutoksia. Valtioneuvosto pitää tärkeänä vielä arvioida, onko ehdotetun laajuinen muutos tässä vaiheessa kaikilta osin tarpeellinen ja tarkoituksenmukainen ottaen huomioon, että vuonna 2008 uudistetun jätedirektiivin toimeenpano jätehuoltokäytäntöihin on jäsenvaltioissa vielä sisäänojovaiheessa. Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti erityisesti ehdotuksiin, jotka lisäisivät yritysten ja viranomaisten hallinnollista taakkaa ilman merkittäviä ympäristöhyötyjä.

Valtioneuvosto korostaa, että ehdotettujen toimien tulee olla yhteensopivia muiden EU:ssa asetettujen ympäristönsuojelua ja resurssitehokkuutta edistävien toimien ja tavoitteiden kanssa. Erityisesti on huolehdittava siitä, että direktiiveissä asetettavat jätteen uudelleenkäytön valmistelua ja kierrätystä koskevat tavoitteet toimivat samansuuntaisesti sekä EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteiden että biotalouden kehittämistä, uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämistä ja uusiutuvien polttoaineiden laatua koskevien tavoitteiden ja velvoitteiden kanssa. Suomessa tehtyjen arvioiden mukaan kestäväällä tavalla tuotettujen biopolttoaineiden käytön olennainen lisääminen on välttämä-

töntä, jotta EU:n nykyiset ja tulevat tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja uusiutuvan energian osuuden kasvattamiseksi voidaan saavuttaa. Pyrittäessä edistämään jätteen korkealaatuista kierrätystä on valtioneuvoston mielestä tärkeää huolehtia myös siitä, että direktiivi omalta osaltaan edistää liikennekäyttöön tarkoitettujen edistyneiden biopolttoaineiden tuotantoa ja käyttöä.

Valtioneuvosto kannattaa kunnianhimoisten, mutta realististen tavoitteiden asettamista yhdyskuntajätteen ja pakkausjätteen kierrätykselle. Uusien tavoitteiden tulee perustua luotettavaan ja kaikissa jäsenvaltiossa samoin perustein tuotettuun tietoon lähtötilanteesta ja eri jätteiden kierrätyspotentiaaleista sekä selkeisiin laskentamenetelmiin. Jäsenvaltioita sitovien tavoitteiden asettamisessa tulisi ottaa huomioon kansalliset olosuhteet, kuten Suomen osalta erityisesti pitkät etäisyydet, harva asutus ja verrattain pieni erilliskerättävien jätteiden keräyspotentiaali, jotka vaikuttavat olennaisesti kierrätyksen kustannustehokkuuteen ja kokonaisympäristövaikutuksiin. Kierrätykselle asetettavat tavoitteet eivät myöskään saisi olla niin korkeita, että jäsenvaltiot eivät käytännössä voisi soveltaa jätedirektiivissä määritellyn jätehierarkian suoma mahdollisuutta poiketa hierarkiasta, kun tämä on elinkaariajattelun mukaisesti perusteltua kokonaisvaikutusten kannalta, tai että tämä johtaisi huonolaatuisen kierrätyksen lisääntymiseen. Valtioneuvosto ehdottaa, että kierrätystavoitteisiin sisällytettäisiin myös liikennekäyttöön tarkoitettujen sekä - jos lisäselvitysten perusteella arvioidaan tarpeelliseksi - myös muuhun käyttöön tarkoitettujen edistyneiden biopolttoaineiden valmistus jätteestä.

Valtioneuvosto kannattaa kierrätysasteiden laskentamenetelmien yhdenmukaisuuden varmistamista ja sitä, että lasketun kierrätysasteen tulisi mahdollisimman luotettavasti kuvata todellisuudessa kierrätetyksi tulevan jätteen määrää. Ehdotettu laskentamenetelmä on kuitenkin vaikeaselkoinen ja käytännössä hankala toteuttaa ottaen huomioon jätteiden erilaiset käsittelytavat ja koostumukseltaan erilaiset jätteet. Kierrätysasteiden laskentaa on vielä kehitettävä sen toimivuuden ja yhteisen soveltamisen varmistamiseksi.

Valtioneuvosto ei pidä mahdollisena ottaa kantaa ehdotettuihin numeerisiin kierrätysta-

voitteisiin ennen kuin ehdotettujen määritelmien ja laskentamenetelmien muutosten vaikutukset kierrätysasteisiin on luotettavasti arvioitu. Valtioneuvosto kannattaa yhdyskuntajätteen ja pakkausjätteiden kierrätystavoitteiden asettamista tasolle, joka olisi Suomessa nykyisin saavutettuja kierrätysasteita ja voimassa olevia tavoitteita korkeampi ja joka olisi elinkaariajattelun pohjalta kokonaisvaikutuksiltaan perusteltu. Nykyisten laskentamenetelmien pohjalta arvioituna ehdotetut yhdyskuntajätteen ja pakkausjätteen kierrätystavoitteet ovat monelta osin erittäin vaativia. Valtioneuvoston alustavan arvion mukaan esimerkiksi ehdotetut puupakkausjätteen kierrätystavoitteet ovat todennäköisesti epätarkoituksenmukaisen korkeita. Suuri osa puupakkausjätteestä on likaantunutta tai sisältää vieraita materiaaleja eikä sovellu yhtä hyvin kierrätettäväksi kuin esimerkiksi puun työstössä syntyvät sivuvirrat. Suomessa puupakkausten uudelleen käytön osuus on noin 75 prosenttia ja käytännössä kaikki puupakkausjäte, jota ei pystytä käyttämään uudelleen, hyödynnetään uusiutuvana energiana. Puupakkausjätteen, samoin kuin esimerkiksi yhdyskuntajätteen ja muovipakkausjätteen kierrätyksen lisäämisen elinkaari vaikutukset tulisi vielä arvioida tarkemmin.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että kierrätystavoitteissa otettaisiin huomioon myös suoraan uudelleen käytettyjen pakkausten, kuten uudelleentäytettävien juomapakkausten ja puisten kuormalavojen määrä. Yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi tulisi vielä selvittää, mitä uudelleen käytön valmistelulla tarkoitetaan.

Valtioneuvosto pitää hyvänä tavoitetta vähentää elintarvikejätteen määrää. Erityisen tärkeinä ja globaalistikin merkittävinä valtioneuvosto näkee EU:n aiempaa tehokkaammat toimet ruokahävikin määrän vähentämiseksi. Ehdotetun määrällisen vähentämistavoitteen sitovuutta ja esittämistapaa on kuitenkin vielä selvitettävä. Vähentämistavoitteen säätäminen edellyttää yhtenäistä ja selkeää määritelmää. Tavoitteen toteutumisen seurantamenettelyistä tulisi säätää riittävän ajoissa ennen seurantajakson alkua ja seurannassa tulee ottaa huomioon eri jäsenvaltioiden ennen vuotta 2017 tehdyt ruokahävikin vähentämistoimet.

Valtioneuvosto kannattaa lähtökohtaisesti toimia kaatopaikalle sijoitettavan jätteen määrän vähentämiseksi. Ehdotetun kiellon vaikutusten arvioimiseksi ja yhdenmukaisen toimeenpanon varmistamiseksi olisi kuitenkin tarpeen täsmentää, mitä kierrätyskelpoisella jätteellä, biohajoavalla jätteellä ja jään nösjätteellä tarkoitetaan. Kieltoon voi myös olla tarpeen sisällyttää joustoelementtejä esimerkiksi erityistilanteiden (esim. eläintautien ehkäiseminen) huomioon ottamiseksi. Kaatopaikalle sijoitettavan jätteen määrän vähentämistä koskevan tavoitteen muotoilua on tarpeen tarkistaa.

Valtioneuvosto tukee ehdotusta biojätteen erilliskeräyksen edistämiseksi. Velvoitteen tulisi sisältyä tarpeellisia joustoelementtejä jäsenvaltioiden alueellisten erojen huomioon ottamiseksi esimerkiksi mahdollistamalla poikkeukset erilliskeräysvelvollisuudesta silloin, kun se on jätehierarkian mukaan perusteltua.

Valtioneuvosto pitää ehdotettuja tuottajavastuuta koskevia vähimmäisvaatimuksia pääosin kannatettavina periaatteina, joilla voidaan varmistaa kansallisten tuottajavastuujärjestelmien yhdenmukaisuutta ja toimivuutta. Valtioneuvosto katsoo kuitenkin, että kaikkia ehdotettuja vähimmäisvaatimuksia ei ole mahdollista tässä direktiivissä säätää jäsenvaltioita sitoviksi velvollisuuksiksi, vaan tämä vaatisi tuoteryhmäkohtaisen sääntelyn uudistamista tai laatimista. Valtioneuvosto ehdottaa vähimmäisvaatimusten muuttamista ohjaaviksi yleisiksi periaatteiksi tai vaatimusten supistamista kaikille tuoteryhmille soveltuviksi.

Valtioneuvosto tukee pääosin ehdotuksia keskeisten määritelmien yhdenmukaistamiseksi eri direktiiveissä. Eräiden keskeisten määritelmien muotoiluja on kuitenkin vielä arvioitava tarkemmin. Yhdyskuntajätteen määritelmää ei tule ehdotetulla tavalla sitoa kunnan järjestämisvastuulla oleviin jätteisiin, vaan määritelmän tulisi pohjautua Euroopan jäteluettelossa (2000/532/EY) olevaan yhdyskuntajätteen luokitteluun sekä EU:n jäte-tilastoasetuksen (2150/2002) mukaiseen jäte- luokitukseen. Maantäyttötoimien määritelmää samoin kuin maantäytön ja kierrätyksen välisen rajanvedon tulkintaa on vielä tarpeen selvittää erityisesti infrarakentamisessa käy-

tettyjen jalostettujen jättemateriaalien käytön osalta.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti jätteen kuljetuksen lupamenettelyjä koskeviin muutosehdotuksiin. Jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuus lupamenettelyn sijasta soveltaa rekisteröintimenettelyä vaarallisten jätteiden kuljetuksen ja keräämisen valvonnan osalta. Alalla toimivia yrityksiä on paljon, ja toiminta on pääosin pienimuotoista. Lupamenettely lisäisi tarpeettomasti näiden yritysten ja viranomaisten hallinnollista taakkaa.

Valtioneuvosto ei kannata ehdotusta jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajata pienten laitosten ja yritysten hyvin pienten jättemäärien kuljetus pois rekisteröintivelvollisuuden piiristä. Jätteen ammattimaisen kuljetustoiminnan tulee yrityksen koosta riippumatta olla valvottua. Rekisteröintimenettely on tarpeellinen, mutta riittävä menettely valvonnan harjoittamiseen. Valtioneuvosto voi hyväksyä jäsenvaltioiden mahdollisuuden rajata pienten jättemäärien tai satunnaisten jätteiden (esimerkiksi koe-erät) kuljetukset rekisteröinnin ulkopuolelle. Tämän tulisi kuitenkin olla mahdollista tasapuolisesti kaiken kokoisille yrityksille. Valtioneuvoston mielestä tarvittavaa joustavuutta rekisteröintivelvollisuuteen voitaisiin vaihtoehtoisesti luoda myös esimerkiksi määrittelemällä tarkemmin, mitä rekisteröintivelvollisella ammattimaisella jätteen kuljettamisella tarkoitetaan.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti ehdotukseen lisätä toiminnanharjoittajille velvollisuus raportoida vuosittain viranomaiselle vaarallisista jätteistä. Tämä olisi ristiriidassa ehdotuksen keskeisenä tavoitteena olevan hallinnollisen taakan vähentämisen ja raportointivelvollisuuksien yksinkertaistamisen kanssa. Valtioneuvoston mielestä olisi riittävää nykyiseen tapaan velvoittaa ehdotuksessa mainitut toimijat kirjanpitoon, jonka tulee tarvittaessa olla viranomaisten saatavilla. Velvollisuutta olisi vähintään rajattava keskeisimpiin toimijoihin, kuten vaarallisen jätteen käsittelijöihin.

Valtioneuvosto pitää myönteisenä ehdotusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksia rajattaisiin tiettyjen direktiivin säännösten täytäntöönpanoa koskeviin seikkoihin ja poistettaisiin jäsenmaiden velvollisuus toimittaa komissiolle kolmen vuo-

den välein kattava raportti koko direktiivin täytäntöönpanosta.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että komissio tukee tarvittaessa jäsenvaltioita asetettujen tavoitteiden toteuttamisessa ja että varmistetaan jäsenvaltioiden jätehuollon tilaa koskevien tietojen luotettavuus ja mahdollisimman hyvä reaaliaikaisuus. Valtioneuvosto pitää kuitenkin varhaisvaroitusjärjestelmää ja jäsenvaltioiden raportointia koskevista ehdotuksista aiheutuvaa hallinnollista kuormaa hyvin suurena saavutettaviin hyötyihin nähden. Ehdotuksia tulisi tältä osin tarkastella huolellisesti.

Valtioneuvosto pitää jätesuunnitelmia hyvänä ohjauskeinona kiertotalouden edistämiseksi, mutta ei välttämättä pidä tarkoituksenmukaisena jäsenvaltioita sitovien suunnitelman sisältövaatimusten laajentamista nykyisestä.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti komissiolle siirrettävää toimivaltaa koskeviin useisiin ehdotuksiin erityisesti säädösvallan delegoimisen osalta kysymyksissä, jotka nykyisin käsitellään valvonnan käsittävässä sääntelymenettelyssä. Kyseiset asiat ovat teknisestä luonteestaan huolimatta hyvin keskeisiä jätelainsäädännön täytäntöönpanon kannalta ja niihin sisältyy suuria näkemuseroja eri toimielinten, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien välillä. Siltä osin kuin säädösvalta siirretään komissiolle, toimivallan siirron yksityiskohtaisuutta, valtuutuksen kestoa ja ehdotettujen valtuutusten tarkkarajaisuutta tulee vielä tarkastella.

Valtioneuvoston mielestä ehdotettu 12 kuukauden määräaika direktiivimuutosten täytäntöönpanemiseksi on liian lyhyt ja sitä tulisi pidentää vähintään 18 kuukaudeksi. Ehdotetut muutokset edellyttävät muutoksia ainakin jätelakiin ja lukuisiin valtioneuvoston asetuksiin, joiden valmisteluun on varattava riittävästi aikaa.

Ehdotuksen oikeusperusta ja toissijaisuusperiaate

Valtioneuvosto pitää komission ehdottamaa oikeusperustaa (SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta (ympäristö) ja SEUT-sopimuksen 114 artikla (sisämarkkinat) asianmukaisena. Ehdotus on myös toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä jätteiden

synnyn ehkäisyä ja kierrätyksen edistämistä käsitellään jo kattavasti EU-lainsäädännössä, eikä direktiivin ympäristönsuojelutavoitteita saavutettaisi riittävällä tavalla kansallisilla säädöksillä.